

λλεται. Καί ποῖον πρόκειται νά διαδεχθῇ; Ἐνὰ
των προξένων μας, περί τῆς ἀξίας τοῦ ὁποῖου δὲν
πλή γνῶμη, τοῦ κ. Λογοθέτη.

οὗς γάμους τοῦ διαδόχου τῆς Αὐστρουγγαρίας
Χάνεσαι θὰ ἔχῃ εἰδικὸν ἀνταποκριτὴν. Θὰ ἰδῇ-

μεν νά ἀναγγεῖλωμεν ὅτι ὁ κ. Ἀνδρέας Πε-
ἐκδίδει τὴν χιλιοστὴν πρώτῃν ἡμερίδα
Βαπτιστικὸν Παρασῆναι. Θὰ εἶναι διεθνὲς
ὅτι θὰ γράφεται εἰς πολλὰς γλώσσας, ἐν αἷς καὶ
ραϊκὴν, τὴν ὁποίαν ὁ κ. Πεταλᾶς ἔμαθεν ὅταν ἐξέδιδε
ὁν Πόλεμον.

Εἰς τὸ φύλλον τῆς Κυριακῆς μακρότατα καὶ περιεργότα-
τα περὶ Ἀριστείδου Δοσίου.

Ὁ συμπαθητικώτατος νέος κ. Πάνος Γιαννόπου-
λος μετὰ πενταεὶς κόπους ἔδραψε χρυσοῦν καρπὸν, ὡς
εὐτραφὲς μῆλον τῶν Ἐσπερίδων, τὸν βαθμὸν **Λέαν καλῶς**
εἰς τὰς διδακτορικὰς ἐξετάσεις τῆς Νομικῆς ἃς ἔδωκε προ-
χθὲς μετὰ τόσῃς ἐπιτυχίας. Τῷ συγχαίρομεν· θὰ εἶναι καὶ
συνεργάτης μας.

Ἐν ἄρθρον κωμικωτάτης ὑφῆς ἐν τῷ *Τηλεγράφῳ*, ἀφοῦ
ὑπερασπίζετο τὸν Βίσμαρκ ὡς ἀδικούμενον ὑπὸ τοῦ Τρικού-
πη ὁ Σιδιτανίδης, ἀποδίδεται εἰς τὸν Ἀγγελοῦ Βλάχου,
γράφαντα τὰς φλυαρίας αὐτὰς ὅπως εὐαρεστήσῃ τῷ κ. Ῥά-
δοβιτς.

Εἰ καὶ τὸ **Μὴ Χάνεσαι** ἀνήκει περισσότερο εἰς τὸν
Χεσμὲν τὸν Ἰαβρίον ἢ εἰς ἡμᾶς, οὐχ' ἦτον δὲν δυνάμεθα
νὰ μὴ ἐκφράσωμεν τὸν θαυμασμὸν ἡμῶν διὰ τὴν σημερινήν
του ἐπιφυλλίδα. Διὰ τοὺς εἰδότας ἀρκεῖ νὰ εἰπώμεν ὅτι αἱ
σελίδες αὐτῆς ἠδύνατο ἀδιεφάρως νὰ συρράφωσι μὲ τὰς
μεγαλοπρεπεστέραις σελίδαίς τοῦ Ζολᾶ εἰς τὸ μυθιστόρημά
του *La faute de l'abbé Mouret*.

Ὁ ἐκ **Πειραιῶς** ἐπιστεῖλας δύναται, ἂν θέλῃ, προη-
γουμένως νὰ μᾶς συναντήσῃ.

Τί χαρακτηριστικὸν διὰ τὴν δημοσίαν ὑπηρεσίαν ὅτι δύο
οἱ Ταμιῶν τοῦ Κράτους προσέρχονται εἰς τὸ Κεντρικὸν
Γαμεῖον νὰ ἐξαφλήσουν κίβδηλα χαρτόσημα!

Η ΚΑΥΜΕΝΗ!

Κόρη τρελλή, αἰώνια γυμνή, ξετσιπωμένη,
Μεθύστρα, κακοροϊζικὴ, χωρὶς ντροπῆς ῥανίδα,
Τοῦ Ἄλφα σήμερα, αὔριο τοῦ Βῆτα ἐρωμένη,
Πάντα μου τέτοια ἐγνώρισα τῇ δύστυχῃ πατρίδα.
Καὶ τώρα; τώρα φθισικὴ τὸ θάνατο προσμένει
Ἄπ' ἑμὲ ποῦ ἄρπαξε τὴν **ποῦντα** ἢ καυμένη.

Enfant.

στειλνοτράχηλον καὶ σκιοπτέρυγα καὶ λευκόστηθον καὶ
χρυσίουρον καὶ εὐνήμηδα· στίλβει δλομελής, ὥσει ἐξῆλθε
προσφάτως ἐξ ἀμβροσίου λουτροῦ· εἰ καὶ περιπαθὴς, εἶναι
οὐχ' ἦτον σοβαρὸς, διότι ἔρχεται ὡς κατακτητὴς, πεποι-
θὼς ἐκ προοιμίων περὶ τῆς ἐπιτυχίας· εὐτυχὴς ἐραστὴς τῷ
ᾧ, ὅστις θὰ σὲ φιλήσῃ, χελιδὼν, ἑναερίως καὶ ἐπανε-
λημμένως μετὰ τὸ κοινοδωτόν του ράμφος καὶ θὰ σὲ θωπεύ-
σῃ περιπαθῶς μετὰ τὰ ἄκρα τῶν πτερυγίων του, τὰ ὁποῖα θὰ
ἀσχάλλωσιν ἐκ τῆς ἡδονῆς· θὰ σοὶ λαλήσῃ περὶ τῆς καλλονῆς
σου, ὅτι εἶναι ἐρατεινὴ, πολυθέλητρος, ἀπαράμιλλος, περὶ
τῆς ψυχῆς σου, ὅτι εἶναι πιστὴ, τιμὴ, ἀφοσιωμένη, περὶ
τοῦ ἐρωτός του, ὅτι θὰ σὲ ἀγαπᾷ σὲ μόνην ἐξ ὅλης τῆς ἀ-
πείρου δημιουργίας· θὰ σοὶ περιγράψῃ τὸν βίον τῶν ἐρασ-
τῶν, ὡς παράδεισον καὶ τὸν θάνατον τῶν ἐραστῶν ὡς γλυκύν.
Ἄ! Βλθὲ ἀγάπη μου, θὰ σ' εἴπῃ· θὰ σ' ὀδηγήσῃ ὅπου θά-
λας δροσερώτερα φύλλα, ὅπου πίπτουσιν οἱ εὐχυμέτε-
ροι ἡλιάζοντα οἱ γλυκύτεροι μικροσκώληκες,

βλέπωμεν τοὺς ἀστέρας μαρμαίροντας, ἐν ᾧ θὰ ἀγαπώμεθα,
καὶ τὴν πρώτῃν ἀκτῖνα τοῦ αὐγερινοῦ προσκαλοῦσαν ἡμᾶς
νὰ παύσωμεν τοὺς ἐρωτας καὶ νὰ φροντίσωμεν περὶ τῶν
τοῦ βίου, ἕως οὗ μὲ τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου θὰ ἐπαναλάβωμεν
καὶ πάλιν τοὺς ἐρωτας ἡμῶν. Σὺ δὲ, μικρά μου χελιδὼν,
θὰ πεισθῇς ἐξ ὅλης ταύτης τῆς εὐχλωττίας, διότι ἔχεις
καρδίαν συμπαθεῖ καὶ θέλεις νὰ πεισθῇς. Τότε δὲ ἄνευ συμ-
βολαιογράφου, ἄνευ ἱερέως, ἄνευ δημάρχου, ἐνώπιον τοῦ
οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς ὡς μόνων μαρτύρων, θέλει συναφθῇ ὁ
ἱερός δεσμός, δύο ἀγαπώμενων καρδιῶν· θὰ ζητήσητε ἀπὸ
κοινοῦ τὴν κατάλληλον πρὸς οἰκοδομὴν τῆς φωλεᾶς, θέσιν καὶ
τὰ θεμέλια τοῦ νέου οἴκου θὰ τεθῶσιν ἄνευ τῆς ἐλαχίστης
ἀναβολῆς ὑπὸ τὴν εὐλογίαν τοῦ δημιουργοῦ καὶ πρὸς παρα-
δειγματισμὸν τοῦ ἀνθρωπίνου γένους.

II

Ὁρθρος εἶναι βαθὺς τῆς πρώτης τοῦ Μαΐου καὶ οἱ ἀστέ-
ρες περιχρῶσι ἀκτινοβολοῦσι μετὰ ταχύτητος καὶ ὀξύτητος·
ὁ οὐράνιος θόλος σαλεύεται ὅλος, ὡς ὕγρὸς πόντος, ἐφ' οὗ
ἐπεχύθη στρώμα σπινθήρων φωτοβολούντων μυρίας μαρμα-
ρυγὰς εἰς μύρια συμπλέγματα καὶ μύρια σχήματα· ἡ σελήνη
προσέκλινεν ἤδη πρὸς δυσμὰς ὥχρ' ἐκ τοῦ παννουχίου ἀ-
γόνου δρόμου ὃν διήνυσεν, ζητοῦσα τὸν Ἐνδυμίωνα· ὁ